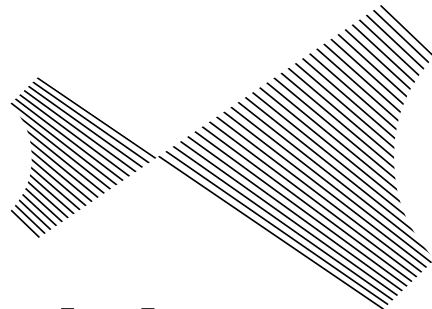

2. premiéra 101. sezony 2015 / 16

Městské divadlo Kladno

► Otec

Florian Zeller

❖ Černá komedie ❖

» česká premiéra 17. října 2015 v Divadle Lampion «

„Když vyděšený človíček hledá v cizím městě místo k žití, ochranné kouzlo vědění ho znenadání opustí. Na domy se nedívá zdaleka tak, jako se ony dívají na něj.“ (Tennessee Williams)

Režie: Petr Štindl

Překlad: Michal Zahálka

Dramaturgie: Marie Nováková

Scéna a kostýmy: Jitka Fleislebr

V inscenaci jsou použity úryvky skladeb Ólafura Arnaldse, Joe Dassinena a Isabelle Geffroy.

Osoby a obsazení:

André Miloslav Maršálek

Anne Marie Štípková

Pierre Jan Grundman

Laura Petra Tenorová

Muž Miloslav Tichý

Žena Šárka Opršalová

Hvězda literární Paříže

Prozaik a dramatik **Florian Zeller** (*1979) se narodil a žije v Paříži, jeho otec je rakouského původu. Studoval na prestižní pařížské vysoké škole Science Po (institut politických věd), kam se později vrátil jako pedagog literatury. Jeho ženou je bývalá modelka, sochařka a herečka Marine Delterme (*1970). Roku 2008 se jim narodil syn Roman. Za svědkyni na svatbě jim byla tehdejší první dáma Carla Bruni.

Zeller je jedním z nejtalentovanějších francouzských autorů

mladší generace. Mezinárodně patří jeho hry k nejčastěji uváděným francouzským textům pro

Otec: Víte, já jsem inteligentní. Dost. Občas mě to až překvapí.

divadlo. Jeho vzestup byl brzký a bleskový. Ve dvaadvaceti letech mu vyšel první román *Umělý snih*

(2002), který získal cenu nadace Hachette. Od té doby napsal další čtyři romány ověřené významnými literárními oceněními. Roku 2004 měly v Paříži premiéru dvě jeho první hry: *Ten třetí a Kolotoč*. Roku 2006 uvádí jeho novou hru *Kdybys umřel* Comédie des Champs-Élysées s hvězdným obsazením: Robinem Renuccim a Catherine Frotovou, která za tuto roli získala nejvyšší francouzskou divadelní cenu Molière.

Čtěte dále na straně 2 »

Starý král ve vyhnanství

zatrženo v románu Arno Geigera

„Hele, tati, podívej, to je ta tvoje zahradní zídka, cos postavil vlastníma rukama.“
„To je pravda. Vezmu si ji s sebou.“
„Přece si s sebou nemůžeš vzít zídku!“
„Není nic lehčího.“
„To přece nejde, tati!“
„To ti teda ukážu.“
„No tak, tati! To nejde! Radši mi vysvětlí, jak chceš jít domů, když už doma jsi.“

„Úplně ti nerozumím.“
„Jsi doma a chceš jít domů. Člověk přece nemůže jít domů, když už doma je.“
„To je věčně vzato pravda.“
„A?“
„To všechno mě ani zdaleka nezajímá tak jako tebe.“
Podívám se na něho. Přestože se snaží rozrušení skrýt, je na něm poznat, jak moc mu ta chvíle dává zabrat. Je plný neklidu, na čele mu vystupuje pot. Pohled

tohoto člověka, který se ocitl na hranici paniky, mi proniká až do morku kostí. Můj otec ztratil v důsledku své vnitřní rozervanosti pocit bezpečí a touží po místě, kde to bezpečí bude moci znovu zažít. Protože však pocit rozrušení nemizí ani na nejdůvěrnějších místech, jako možný domov nepřichází v úvahu dokonce ani vlastní postel. Řečeno s Marcelem Proustem, právě ráje jsou ty, které člověk ztratil.

Programové tipy MDK ve 101. sezoně

MDK zve na příběh (ze) života, který vám vyrazí dech.

Plíce

Duncan Macmillan
Režie: Petr Štindl

Love story, krutě upřímná, zábavná a zcela současná. V chaotické době globálních hrozeb, klimatických změn a politického neklidu se mladý manželský pár chystá ve svém vztahu učinit další krok: založit rodinu. Co všechno přinese nevinný rozhovor o početí potomka?

MDK zve na těkavou komedii.

Podnájem na bulváru Courteline

Georges Courteline
Režie: Jiří Š. Hájek

Činžovní dům plný mlsných dámiček, milenců pod pantofolem, bezcitných majitelů nemovitostí, krvelačných manželů, frustrovaných manželů atd. atd.

► Matka

Florian Zeller

✿ Hořko-sladká fraška ✿

» česká premiéra 17. října 2015 v Divadle Lampion «

Režie: Petr Štindl

Překlad: Michal Zahálka

Dramaturgie: Marie Nováková

Scéna a kostýmy: Jitka Fleislebr

V inscenaci jsou použity úryvky skladeb Ólafura Arnaldse, Joe Dassinena a Isabelle Geffroy.

Osoby a obsazení:

Matka Alena Štréblová

Otec Tomáš Petřík

Syn Petr Buchta

Dívka Petra Tenorová

Otec a Matka doma i ve světě

Hra Florina Zellerova *Matka* měla premiéru roku 2010 v Petit Théâtre de Paris. Titulní roli hrála významná francouzská divadelní herečka Catherine Hiegelová jako první roli poté, co byla o rok dříve poněkud kontroverzně odejita ze souboru Comédie-Française, a za roli Anne získala cenu Molière.

Roku 2012 měl premiéru *Otec*, který se (se slavným Robinem Hirschem v hlavní roli Andrého) dočkal tří cen Molière a letos se znovu objevil na pařížském repertoáru.

„Ta hra je puzzle, ve kterém vždycky chybí jeden dílek, ale nikdy není přesně zřejmé, který. Když jsme inscenaci chystali, občas se nám stalo, že jsme se tro-

chu ztratili. Každý okamžik hry se zároveň tváří jako něco jiného,“ říká o *Otci* Florian Zeller. Režisér Philippe Le Guay letos natočil filmovou adaptaci *Otce* pod názvem *Floride*, hlavní roli si v ní zahrál Jean Rochefort. *Otec* se následně postaral i o Zellerův průnik do anglického divadla: jeho anglická premiéra (v překladu slavného dramatika Christophera Hamptona) v Theatre Royal v Bathu měla v roce 2014 takový úspěch, že se inscenace nejprve přenesla do londýnského divadla Tricycle a následně na samotný West End, do slavného Wyndhamova divadla, kde měla shodou okolností premiéru necelé tři týdny před kladenskou inscenací. Na jaro 2016 potom *Otce*

oznámila i newyorská Broadway, v hlavní roli s oceňovaným hercem Frankem Langellou. V květnu 2015 uvedlo divadlo v Bathu se značným úspěchem u diváků i kritiky také *Matku*, Anne hrála Gina McKeeová.

Městské divadlo Kladno uvádí obě hry dohromady a spolu s autorem mezi nimi nalézá jistou ozvěnu: „Obě dvě hry patří mezi frašky, ovšem frašky temné. Objevují něco niterného, něco bolestného. Obě dvě jsou hrami o opouštění. Matku opouští rodina, zatímco otec přichází o vlastní tělo a tedy i o sebe sama. Vypráví o něm ale zevnitř, subjektivně a nejistě: co se odehrává na scéně je ve skutečnosti jen v hlavách postav, nikoli v realitě.“

» Pokračování ze strany 1

Matka: Postupně jste všichni odešli. Když jste mě využili. Teď už vám nejsem k ničemu

Zelené vdovy

Zelené vdovy jsou manželky z bohatých a úspěšných mužů, kteří jsou pracovně a společensky velmi vytiženi. Žijí jako hmotně velmi dobře zabezpečené ženy v domácnosti.

Toto označení vzniklo podle zeleně, která obklopuje satelitní městečka, ve kterých žijí. Označení vdova pak symbolizuje to, že žijí většinu času samy bez manžela.

Většinová konzumní společnost je označuje za šťastné ženy. Zelené vdovy ale často bývají svým bezcílým životem, jehož jediným životním údělem je být krásnou manželkou úspěšného muže, znechuceny a unuděny. Často propadají pití alkoholu, užívání antidepresiv, případně mají i sebevražedné sklo-

ny. Osamělost v domě bez dětí a muže vede ke krizi, vnitřní napětí se stává nesnesitelným a zkreslené vnímání a vyhýbání se sociálnímu kontaktu vede k vnitřnímu chaosu. Společnost tyto ženy často nechápe, lidé se domnívají, že zelené vdovy se nemusí nudit, mohou pracovat, věnovat se charitativní činnosti, nebo mohou trávit čas nějakou zájmovou činností.

Fenomén zelených vdov vykreslil v hrůzných barvách Ira Levin ve svém románu *Stepfordské paničky* o dokonalých ženách bez kapky živé krve v těle. Velice populární sondou do života zelených vdov je také americký seriál *Zoufalé manželky*.

Francouzská akademie za tuto hru dala Zellerovi cenu pro mladého dramatika. Roku 2008 má premiéru jeho další hra *Čeká na tebe*, tentokrát v režii samotného autora. Roku 2010 měla premiéru hra *Matka*. Další hru, *Pravda*, uvedlo Théâtre Montparnasse v hlavní roli s legendou pařížského komediálního divadla Pierrem Arditiem. Roku 2012 jednak vyšel autorův zatím poslední román *Rozkoš* - jednak měly opět premiéru hned dvě Zellerovy hry: fraškovitá *Hodina klidu*, která se loni stala předlohou filmové komedie uvedené v našich kinech pod názvem *Dejte mi pokoj!*, a především *Otec*. V září 2015 měla premiéru autorova zatím poslední hra *Lež*, která volně navazuje na úspěšnou *Pravdu*.

„Jediné, co nám tváří v tvář této nevyhnutelné porážce, které říkáme život, zbývá, je snaha pochopit ji.“
(Milan Kundera)

Matka

Vladimír Holan

Viděl jsi někdy svou starou matku
ve chvíli, kdy ti odestýlá postel,
zastrkuje, napíná, urovnává a hladí prostěradlo,
aby tam nebyla ani jediná tlačící vráska?
Její dech, pohyb její ruky i dlaně
je tak láskyplný,
že jako minulý hasí dosud požár v Persepoli
a jako přítomný utišil už nějakou budoucí bouři
na čínském nebo jiném dosud neznámém moři...

O režisérovi

Petr Štindl (*1965) je režisér, který se zaměřuje na inscenace současné dramatiky nebo vlastní dramatizace. Při práci na této inscenaci se nesetkal se Zellerem poprvé, je režisérem obou insce-

nací jeho textů v Klicperově divadle - *Ten třetí* a *Kdybys umřel*. Štindl pracuje v MDK potřetí, dříve tu nazkoušel úspěšné inscenace *Podivný případ se psem* (2013) a v loňské sezoně *Plíce*.

hlavní partneři společnosti Divadla Kladno s.r.o.

ALPIQ

partneři společnosti Divadla Kladno s.r.o.

railreklam

kamelot

RELAX
RADIO

Risk
Inzerční noviny

Region
Český rozhlas
FM 100.5

Tento program vydává společnost Divadla Kladno s.r.o. Společnost je založena Statutárním městem Kladno.

Ředitelka Městského divadla Kladno: Mgr. Blanka Bendlová,
umělecký šéf Městského divadla Kladno: MgA. Daniel Příbyl.

Nositelé autorských práv k dílu zastupuje DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, o.s.,
Krátkého 1, Praha 9.

Výprava byla zhotovena v produkci Městského divadla Kladno. Světla: Pavel Kašelják, Jiří Douđa;

zvuk: Vladimír Nejedlý, Jan Pydych; rekvizity: Lucie Novotná; garderoba: Petra Hlaváčková;
vlásenky: Eva Engelthalerová, Malvína Hloušková; vedoucí jevištní techniky: Aleš Kubovič;

inspice a nápověda: Iveta Arnaudová, Aneta Nádvorníková.

Grafický koncept programu: Johana Tomková

& Do Hoai Nam, grafická realizace: Tomáš Glasberger,
titulní fotografie: Patrik Borecký.

Cena programu 5,- Kč.